

1.

Sol taraftaki kapağı sadece çiftlikleri görene kadar açın.

Kaz Cornelia uyandığında, gecenin karanlığı ile kaplı dağları günün kuş tüyü hafifliğindeki ışıklar aydınlatmaya başlıyordu.

Orta ve sağ kapağı Cornelia'yı görene kadar açın.

Etrafındaki herkes hala uyuyordu ;
büyük kümes sessizlik içindeydi.

TURC

2.

Cornelia boynunu kulak boyu gerer:
en yakın çan saatinin beş defa çalacağını biliyordu.

Ve hemen sonrasında çam ağacının en üst dalında bulunan karatavuk
kuşu flüt çalar gibi havaya doğru ötecek.

TURC

3.

Cornelia kendisini gürültülü bir şekilde uyandıran seslerden hiç hoşlanmaz. Örneğin, günün başladığını duyurmayı sanan horozun üürü ü üürü ü diye ötmesinden önce, çiftlik sahibinin radyosundan çıkan müzik notaları, yavru kedinin bir tas süt istemek için miyavlaması ve bu mayıs sabahında ormanın herhangi bir yerinde guguk kuşunun ötüşü.

Bir sonraki resmi sadece kümesteki hayvanların görülebileceği kadar çekin.

Güneşin doğmasından sonra kümeste konser başlar!

Gri tavukların gıdaklaması, kuzenleri siyah ve kızıl tavukların yumurtlamak için gıd gıd gıdaklaması, onların etrafında sarı tüylü civcivlerin cik ciklemeleri.

Su kenarındaki ördek çiftlerin vak vaklaması. Yaşlı hindinin gulu gulu etmesi, üç güzel beç tavuğun ötmesi ve kümesin yanındaki büyük çam ağacının üstündeki üveyik kuşunun ötmesi.

Resmi sonuna kadar çekin.

TURC

4.

Sadece Cornelia gagasını açmaya cesaret edemiyor.

TURC

5.

Oda her sabah diğerleri gibi sesini duyurmak istiyordu.

Güneşin doğuşundan itibaren öten baştankara kuşuna aynı melodi ile cevap vermek için kendisini kümesin ortasına doğru yerleştirir, uzun boynunu gökyüzüne doğru uzatır, uzun süredir kafasında tasarladığı o güzelim ilkbahar havasıyla uygun baştankara kuşlarına karşı ötmeye başlar.

Kırıçt! kırıçt! kırıçt!

TURC

6.

Cornelia kendisiyle ve sesinin güzel olmamasıyla alay edilmesini hiç unutmadı...

«Kazların sesi hiç güzel değil ötmesini hiç bilmiyorlar, denemeye hiç gerek yok!»

«Kulakları sağır edebilecek kadar kötü!»

«Bir daha asla ötme, bizim kulaklarımızı sağır edeceksin!»

Kürestekilerin hepsi öfke ile bağırdılar. Bekçi köpeği Hannibal dahi onun susmasını tercih etti.

O günden sonra Cornelia bir daha hiç ötmemeye karar verir.

TURC

7.

Her zamanki gibi Cornelia güzel bir havada gününü otlakta geçirir:
Çiftçi otlak kapısını ona açar ve o koyunların yanında otlarır.
O geniş ve keskin gagasıyla otlaktaki her çeşit otların tadına bakar.

TURC

8.

Şimdi gecenin karanlığı kümesin üzerine düşer.
Bu gece ay yok ve sadece nadiren görülen yıldızların hafif ışıkları var.
Gri tavuklar, siyah tavuklar, şişko ördek, yaşlı hindi,
beç tavuklar ve civcivler hepsi uyuyorlardı.

Cornelia da onlar gibi yaptı... Ayaklarını altına aldı, başını kanadının altına koydu,
gözlerini kapatıp rüya görmeye başladı.

TURC

9.

Aniden duyduğu bir sesle gözlerini açar:
Görülmedik bir ses onun dikkatini çeker. Yavaş yavaş kaşınır,
ovalar durur, sonra tekrar başlar: Garip bir boğulma sesleri duymaya başlar,
bu sesler uyuyan diğer hayvanların hiç yapmadığı bir sestir.

TURC

10.

Cornelia tamamen uyanmıştı, o kümes kapısına doğru sisli bir görüntüyle bakar ve orada anne tavukla etrafında uyuyan civcivleri görür: Bu duyduğu gürültü o taraftan geliyordu, kendisinden emindi.

Cornelia gecenin karanlığında azda olsa görmüş olduğu gölgelerin civcivler üzerinde olduğunu fark eder. Ortamın sessiz oluşu onu çok korkutur.

TURC

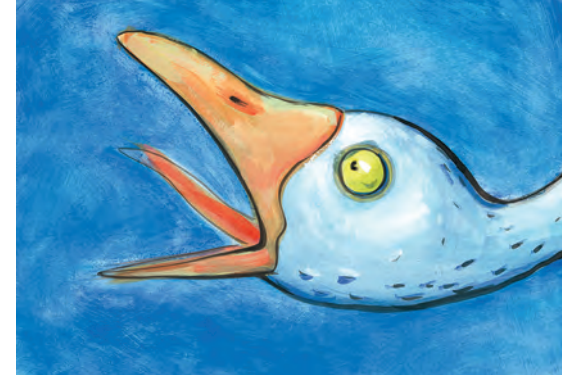

11.

Cornelia'nın ne yapacağını düşünecek zamanı yoktur.
Uzun gagasını kocaman açıp ötmeye başlar.

Krhiç! Krhiç! Krhiç!...

TURC

12.

Cornelia bütün gücüyle ötmeye başlar!
gecenin koyu karanlığını parçalar gibi ötüşü tüm kümes hayvanlarını uyandırır.
Karanlıkta sesler daha da çoğalır, düzensiz, karmakarışık ve gürültülü bir ortam oluşur.
Gıt gıt! gulu gulu! vak vak! gukkuruguk! cikcik! krhiç krhiç...
Kümesine giren saldırganlar bu karışıklıktan ve gürültüden faydalanarak kaçarlar.
Bekçi köpeği Hannibal saldırganların kümese girişini duymamıştı ancak onca gürültüden sonra uyanıp saldırganların peşinden havlamaya başlar.

TURC

13.

Günün aydınlanmasıyla kümeste bulunan tüm hayvanlar Cornelia'nın etrafında toplanırlar.

«Teşekkürler Cornelia!»

«Sen olmasaydın civcivler kaçırılacaktı!»

«Kim bilir daha neler olurdu sen onları kovmasaydın!»

«Teşekkürler Cornelia!»

«Senin sesin bizim hayatımızı kurtardı!»

«Teşekkürler ! Teşekkürler!»

TURC

14.

Çiftçi bu gürültüyü duyunca endişelenir ve yatağından kalkar.
Pencereden hiç tanımadığı bir görüntünün Hannibal tarafından kovalandığını görür.
Ama Cornelia'nın sesini çok iyi tanır.

Cornelia'yı kutladıktan sonra Hannibal'ın köpek kulübesinin yanına
ona tahtadan güzel bir kulübe yapar.

TURC

15.

Günün sonunda o kadar olayları kontrol etmekten Cornelia çok yorgun düşer. Evin önündeki bankta, çiftçinin okuduğu hikayeyi dinleyerek dinlenir. Çiftçi ona Roma da yedi tepenin olduğu yerde geçen çok eski bir hikaye anlatır. Bir zamanlar düşman askerleri gecenin bir karanlığında Kapitol denilen bir tepeyi işgal ederler: Ama orada bulunan kaz sürüsü tehlikeyi haber verince, şehri düşman askerleri tarafından işgal edilmesini engellerler.

Cornelia hikayeyi tam olarak anladığından emin değildi. Çünkü hikayede anlayamadığı bir çok kelime vardı, ama hikayedeki bekçi kazların cesareti onun çok çok hoşuna gitti.

FIN

TURC

